Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 62. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 18, 1977 No. 62. VOL. LXXXIV.

Д-р Богдан Футей переобраний на голову УЗО — Відділу УККА в Клівленді

Клівленд, (Григорій Завадівський) — Річні Загальні Збори Українських Злучених Організацій — Відділу УККА в Клівленді відбулося в п'ятницю, 4-го березня, 1977 р. Збори відкрив голова д-р Богдан Футей, привітав приявних та попросив вшанувати хвилиною мовчанки тих громадян, які відійшли у вічність протягом останньої каденції.

Д-р Богдан Футей

Зборами провадили президія у складі: д-р Микола Дейчаківський — предсідник; п-і Люба Боднар та проф. Яків Кльований — заступники; п-на Ірина Мудрак та Микола Рощецький — секретарі. Секретар Микола Рощецький відчитав протокол із попередніх Загальних Зборів, який принято без змін.

Звіти започаткував голова д-р Богдан Футей, а далі звітували: Леся Кусяка — рекордова секретарка; інж. Григорій Завадівський — кореспонденційний секретар української мови; Маруся Попович — англійської мови; мгр Василь Ліщинецький — скарбник; імпрезова референтка — п-і Володимира Кавка; референт УНФонду — інж. Роман Возняк. За Контрольну Комісію звітував мгр Степан Воляник, який ствердив надзвичайно великий вклад праці Управи для клівлендської громади, на протязі останнього року. Слідувала дискусія над звітами, після якої Контрольна Комісія подала внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Мгр Степан Воляник від Номінаційної Комісії, представив листу нової Управи, зазначуючи позитивне явище, що крім осіб із попередньої каденції, до листи нової Управи входить поважний відсоток нових осіб — студенти та професіоналісти молодшої генерації. Нова Управа УЗО — УККА: голова д-р Богдан Футей переобраний на третю каденцію. Члени Управи: інж. Роман Возняк, Маруся Попович, Леся Кусяка, мгр Василь Ліщинецький, Олександер Капустянський, Василь Камінський, Юрій Коцюбаєс, проф. Андрій Фединський, д-р Борис Раковський, Орест Ліщинецький, Григорій Головка, Юрій Дейчаківський, інж. Григорій Завадівський, мгр Тарас Шмагала та Володимир Баран. Контрольна Комісія: мгр Степан Воляник, Ілько Жгута та Іван Попович.

Новообраний голова д-р Богдан Футей подякував за довір'я та підчеркнув напрямні праці управи, а саме: розгорнути ширшу акцію в обороні українських дисидентів, зібрати 5,000 дол. УНФонду та подбати, щоби всі організації Клівленду взяли активну участь в усіх почннах УЗО, тим більше, що УЗО відзначатиме своє 50 ліття праці в 1978 році.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР НА „МІСЬКОМУ ВІЧІ" В МАССАЧУСЕТС ЗНОВУ НАГОЛОШУВАВ ЛЮДСЬКІ ПРАВА

Клінтон, Масс. — „ЗСА не старається накидати свою волю іншим народам, але я глибоко переконаний, що коли люди позбавлені підставових людських прав, то Президент З'єднаних Стейтів має право зайняти в цій справі голос" — сказав президент Джіммі Картер в середу, 16-го березня, на „міському вічі" в малому містечку Клінтон, Массачусетс, яке було черговим старанням Президента нав'язати „безпосередній зв'язок з народом" і дізнатися про їхні бажання.

Промовляючи до біля 1,000 осіб у міській ратуші, президент Картер протягом 90 хвилин відповідав на запити приявних, які стосувалися різних аспектів закордонної і внутрішньої політики ЗСА. Він сказав, що протягом наступного року прикладатиме „окрему увагу" справі полагодження арабсько-ізраїльського конфлікту, наголошуючи, що Америка може бути „тільки посередником", а такі справи, як встановлення постійних кордонів, визнання Ізраїля всіма арабами і полагодження проблеми палестинських арабів мусять розв'язати шляхом компромісів араби та Ізраїль.

Відносно інших питань американської закордонної політики, Президент підкреслив, що доручив Державному департаментові зняти дотеперішню заборону для американських громадян подорожувати до комуністичних держав: В'єтнаму, Північної Кореї, Куби і Камбоджі, як рівнож обіцяв, що його уряд полегшить можливості людям з інших держав поселитися в Америці. Він заявив, що його уряд зробить все можливе, щоб довести до підписання нового договору із Совєтським Союзом щодо обмеження стратегічної атомової зброї, але запевняв, що ніколи не допустить до того, щоб послабла оборонна сила ЗСА. Хоча покищо не передбачує потреби відновляти примусове покликання до військової служби, то думає, що якщо професійна-добровільча армія не задовольняє оборонних потреб країни.

Щодо внутрішніх проблем, президент Картер обговорював його пропозиції зменшення податків, заявив, що співпраця всіх агенцій федерального уряду, як рівнож приватного економічного сектора може значно обнизити теперішній порівняльно високий рівень безробіття, наголошував потребу використовувати „добру волю" всіх громадян ЗСА, які хочуть допомогти в розв'язуванні різних проблем країни, зокрема включати в суспільну діяльність старших віком осіб, які „хочуть бути корисними". Він теж заявив, що його уряд переведе реформу дотеперішньої системи суспільної опіки („велфер"), продовжуватиме боротьбу проти інфляції, зокрема проти високих цін на харчові продукти та проти всезростаючих коштів медичної опіки.

Президент хвалив концепцію „міських віч", на яких мешканці даної місцевости не тільки мають змогу обмінятися думками, але також переконатися, що федеральний уряд „не є їхнім ворогом, а приятелем", а члени уряду, включно з президентом ЗСА, можуть зі свого боку дізнатися про бажання і потреби пересічних громадян.

Із середи на четвер президент Картер ночував у приватному домі Едварда і Кетрин Томпсонів, яких вперше запізнав на „міському вічі". В четвер рано Президент мав взяти участь в конференції щодо енергетичних справ у Чарлстоні, Західня Вірджінія, а відтак відлетіти до Ню Йорку, де вечором мав промовляти на сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй і взяти участь в бенкеті в його честь, який зорганізував генеральний секретар ОН, Курт Вальдгайм.

Президент Картер під час „міського віча" в Клінтоні, Масс.

ЖИТТЯ МИКОЛИ РУДЕНКА СМЕРТЕЛЬНО ЗАГРОЖЕНЕ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — Сюди продісталася вістка, що життя Миколи Руденка, голови Київської Української Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, який був заарештований 5-го лютого 1977-го року в Києві, є смертельно загрожене.

Микола Руденко

Згідно з одержаною вісткою, М. Руденка, інваліда Другої світової війни, слідчі офіцери КГБ піддають постійним фізичним і психологічним тортурам. Мавши поранений хребет з часів останньої війни, що вимагало постійного лікування медикаментами на біль і частого відпочинку та сидження, йому заборонили в слідчій тюрмі дати будь-які лікарства, як рівнож не дозволяють сидіти.

Одержана вістка каже, що М. Руденка заставляють годинами стояти, що доводить його до непритомности і тяжких болів. Знайомі і приятелі Руденка побоюються, що якщо фізичні тортури будуть продовжуватися, його життя буде під ще більш смертельною загрозою. В Києві стало відомо, що Руденко так виснажений безперервним тиском слідчих органів, що кожної хвилини його життя може увірватися. З тюрми теж продісталася вістка, що Руденко, не зважаючи на великий психологічний тиск і фізичні тортури, веде себе нескрізь гідно. Спроби слідчих КГБ примусити його до покаянної заяви, осудження своїх переконань і виступлення проти своїх друзів з Української Групи в Києві не дали досі жадних результатів.

Сюди теж дісталася додаткова інформація до його біографії. В часі війни, в роках 1941-45, Руденко був у ленінградському оточенні, а згодом на Третьому Білоруському фронті. Був важко поранений в хребет, перебував в шпиталі, а опісля знову повернувся на фронт. В 1945-му році одержав рангу майора Червоної армії і був нагороджений орденом Червоної зірки та медалями.

АРБАТОВ ДОРІКАЄ КАРТЕРОВІ ЗА ЗУСТРІЧ З БУКОВСЬКИМ

Москва. — Георгій А. Арбатов, який очолює московський Інститут для студій проблем ЗСА і Канади, заявив в інтерв'ю, яке він дав британській телевізійній і радіо-сітці BBC, що адміністрація президента Картера „переступила межу" детанту, піддержуючи дисидентів в Совєтському Союзі. Роблячи це, американські політичні діячі повинні рахуватися, що таке потягнення може пошкодити другій фразі переговорів про скорочення стратегічної зброї, — заявив Арбатов. Зустріч президента Джіммі Картера з Володимиром Буковським, недавнім совєтським політв'язнем, якого СССР виміняв в грудні 1976 р. за Люіса Корвалана, комуністичного лідера Чілі, Георгій Арбатов порівняв до випадку, якби совєтські чинники зустрілися з представниками американських терористичних груп „Ветермен" чи „Симбіонісь кого руху". Арбатов старався оминати імена і не обвинувачував президента Картера поіменно. „Американський уряд, — говорив Арбатов, — включно з його керівниками, зайшов дещо задалеко". Для багатьох американців „таке потягнення уряду стало цікавою і веселою грою, але вони забувають часом про що властиво йдеться". Британські кореспонденти інформують, що Арбатов в часі інтерв'ю був дуже спокійний, говорив зрівноваженим голосом, курив люльку, але в деяких моментах він висловлював думку, що переговори про скорочення стратегічної зброї проходитимуть мабуть в теперішній атмосфері. „Якщо йдеться про дальшу мету, — сказав Арбатов, то я є навіть оптимістом, бо інтереси обох країн говорять радше за порозуміння, за роззброєнням, за детантом, за всім тим, що допоможе нам обминути атомову війну". Він менш оптимістично висловився про приїзд до Москви 28-го березня американської делегації на чолі з державним секретарем Сайрусом Венсом, яка має вести вступні переговори про другу фазу конференції для скорочення стратегічної зброї і підписання відповідного договору. „Для успішних переговорів в кожній ділянці ви мусите мати відповідну політичну атмосферу, а для продовження політики детанту принаймніше взаємне довір'я і вирозуміння", — заявив в кінці розмови Арбатов.

Четвертий З'їзд КВОР відбудеться цієї суботи

Ню Йорк. — Всуботу, 19-го березня ц. р. о год. 4-ій по полудні тут в Домі УККА-СУА при 203 2-га евеню відбудеться четвертий З'їзд Координаційної Виховно-Освітньої Ради ЗСА (КВОР), яка охоплює освітню діяльність крайової інституції і організації, що ведуть, або в будь-якій формі допомагають вихованню української молоді та поширенню освіти серед української спільноти на поселеннях. Програма З'їзду передбачає: відкриття і вибір президії, затвердження порядку нарад, відчитання і затвердження протоколу III З'їзду, звіт урядуючого голови з діяльности КВОР, доповідь проф. Івана Голoвінського на тему: „Проблеми і вислідн дії нашої громади у процесі збереження національно етнічної тотожности", дискусія над звітом і доповіддю та схвалення висновків, вибір нової Управи КВОР, різне і закриття. Делегація кожного об'єднання чи установи, членів КВОР, матиме на З'їзді тільки один голос, бз огляду на кількість приявних на нарадах делегатів.

Попередній III З'їзд КВОР в ЗСА відбувся ще в 1971 р. Заповіджений на квітень 1973 р. IV З'їзд не міг відбутися з огляду на невистачальну кількість делегатів, але приявні делегати відбули нараду і доручили голові відбути з членськими установами переговори, підготовити склад нової управи і поновно скликати З'їзд.

Організатори З'їзду переконані, що збереження української етнічности і скріплення виховних та освітніх інституцій є преважливою справою в обличчі посиленого наступу Москви на українство. Президію КВОР очолюють тепер мгр. Ярослав Рак — голова і Богданна Чарторийська — секретар.

Венс стурбований ситуацією в Заїрі

Вашінгтон. — Державний секретар Сайрус Венс у середу, 16-го березня, заявив конгресовій комісії, що інвазія південної частини Заїру збройними силами з Анголі може довести до поважної економічної кризи в Заїрі, бо в руки напасників можуть попасти преважливі копальні міді. Промовляючи перед Комісією Палати Репрезентантів для закордонних справ, Венс підтвердив, що уряд ЗСА минулого вівтірка вислав до Заїру приватний літак, навантажений медикаментами, парашутами, харчами для військових частин, комунікаційним приладдям тощо, щоб допомогти заїрським збройним силам відбити інвазію колишніх партизанів, які в 1960-их роках безуспішно старалися відділити південну провінцію Катангу від Заїру (тодішньо Бельгійського Конга), і від того часу перебували на території Анголі. Хоча Венс сказав, що уряд ЗСА не має „конкретних доказів", що інвазія Заїру відбувається під проводом кубинських військових відділів, які, разом із СССР, допомогли марксистам захопити владу в Анголі, то заїрський уряд недвозначно заявив, що інвазію ведуть таки кубинці. Уряд тієї африканської держави, прихильної до ЗСА, покищо не подав подробиць про зудари заїрських військових частин з напасниками, але з інших джерел відомо, що напасники, захопивши кілька південних міст, тепер прямують в східньому напрямі та що вже існує 62-мілевий фронт.

Секретар Венс теж повідомив, що Білий Дім, за згодою Конгресу, вирішив, вислати другий літак з припасами для Заїру. Він підкреслив, що ця допомога, яка виноситиме коло 2 мільйони долярів, не включає жадної зброї ані амуніції.

Совєтські дисиденти знову апелюють до Картера

Москва. — Асосіейтед Пресс інформує, що видатні совєтські дисиденти обвинуватили в середу, 16-го березня, кремлівських верховодів, що вони намагаються шантажувати З'єднані Стейти Америки справою переговорів про скорочення стратегічної зброї. Тому академік Андрей Сахаров і 20 інших дисидентів апелюють до президента Картера і американського уряду не знижувати тону у своїй кампанії в обороні людських прав в Совєтському Союзі та інших комуністичних країнах. Дисиденти також вказують, що ув'язнення Анатолія Щаранського, відомого жидівського активіста, у вівторок, 15-го березня, є прямим викликом Вашінгтонові два тижні перед приїздом до Москви американської делегації на переговори.

НОВОСТВОРЕНИЙ „КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНИ" В НЮ ЙОРКУ ВІДБУВ ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ, ПЛЯНУЄ АКЦІЇ

Ню Йорк. (ід) — В середу, 16-го березня, тут у приміщеннях Народного Дому відбулося перше засідання новоствореного Комітету Оборони Прав України, на якому обрано Управу з адв. Аскольдом Лозинським, як головою, та заплянoвано ряд акцій в обороні людських прав в Україні та прав України і українського народу взагалі.

Створення такого Комітету було намічене очолюваним інж. Євгеном Івашковим Комітетом Об'єднаних Американсько-Українських Організацій — Відділом Великого Ню Йорку, і цей новостворений Комітет діятиме як підкомісія Відділу УККА. На першому засіданні новоствореного Комітету оформлено його Управу в такому складі: адв. Аскольд Лозинський — голова, Мирослав Йовик — заступник голови і скарбник, Роман Юзенів — секретар, Михайло Турчин — референт молодечих організацій, Ярослав Косановський — референт масових акцій, Ігор Длябога — пресовий референт та члени: Надія Йовик, Дарія Степаняк, Микола Чорний, адв. Андрій Сливоцький та Андрій Ластовецький. Адв. А. Лозинський подав до відома, що Комітет може бути відповідно до потреб більший, і всі, хто зацікавлені та бажали б працювати в плянуванні Комітетом оборонних акцій, повинні зголошуватись до цього Комітету.

Як першу й інавгураційну акцію новоствореного Комітету Оборони України заплянoвано вже на наступний день, на четвер, 17-го червня, з нагоди приїзду до Ню Йорку та виступу в Об'єднаних Націях президента Джіммі Картера. Мало бути приготоване відповідне звернення до Президента з подякою за його дотеперішні сміливі виступи в обороні людських прав та з проханням заступитись зокрема за українських політв'язнів уже в його виступі на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй. Плянувалося також на швидку руку зорганізувати відповідну привітальну зустріч для президента Картера під час його приїзду до Об'єднаних Націй. Збірка для привітання Президента та передачі йому меморіялу передбачена на год. 5:45 на 42-ій вулиці і Першій евеню біля квартири О.Н.

Чергове засідання Комітету Оборони України заповіджено на середу, 23-го березня, в Народному Домі.

Окружні Комітети УНС матимуть річні збори

В кінці цього й наступного тижня знову ряд Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу матимуть свої річні Загальні Збори, на яких делегати і заінтересовані члени обмірковуватимуть пляни праці, зокрема організаційної, продискутують діяльність управ і вислухають інформаційних звідомлень представників Головного Уряду, які беруть участь у таких Зборах. Збори Округ УНС заповіджені в таких місцевостях:

БОФФАЛО, Н. Й. — Річні Загальні Збори Округи відбудуться тут у неділю, 20-го березня ц. р., о год. 2:30 по полудні в Українсько-Американському Горожанському Центрі — 205 Міллтері Ровд, із звичайним порядком нарад та інформаційною доповіддю заступниці головного предсідника пані Марії Душник і головного організатора Василя Оріховського. У Зборах зобов'язані взяти участь урядовці Відділів, конвенційні делегати і члени управи Окружного Комітету. Округа запросила також до участи усіх членів та громадян, які цікавляться працею УНСоюзу.

ЯНГСТАВН, ОГАЙО. — Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Округи Янгставн відбудуться тут в суботу, 26-го березня ц. р., о год. 5-ій по полудні в залі Українського Союзового Дому при 914 Франклін евеню. У Зборах зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, кон-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Дюрановіч — новий прем'єр Югославії

Београд. — Веселін Дюрановіч, 51-річний чорногорець, був затверджений прем'єр-міністром Югославії, перебираючи місце Джемалія Бєдіча, який загинув в летунській катастрофі 18-го січня ц.р. Новий прем'єр-міністер, якого офіційний титул звучить: голова Федеральної Екзекутивної Ради, був затверджений на спеціальному засіданні Федеральної Асамблеї (парляменту). У своїй інавгураційній промові Дюрановіч закликав збільшити зусилля для привернення економічної стабільности в Югославії і зміцнення національної оборони. Він також згадав про останні події на відтинку боротьби за людські права, які загрожували Москві і її альянтам. „Ми занепокоєні останніми подіями і спекуляціями більовіків, які діються, щоб засіяти нам більше, а хто менше користі з Гельсінкської домовлености", — заявив прем'єр Дюрановіч.

Тисячі взяли участь у похороні чеського дисидента під сильною охороною поліції

Прага. — Тисячі осіб, серед них багато молоді, взяли участь в похоронах чехо-словацького дисидента Яна Паточки, який помер на вилив крови в мозку після 11-годинного допиту в поліційному будинку. Друзі покійного, який був одним з першої трійки, що підписала документ протесту проти потоптання людських прав в Чехо-Словаччині, стверджують, що смерть наступила кілька годин після допитів і переслідувань, що поліцію, що вона брутально поводилася з хворим на серце дисидентом. Похорон Яна Паточки відбувся під великою охороною уніформованої і тайної поліції, яка патрулювала усі входи на цвинтар, а деко-го з видних дисидентів навіть не допустила до участи в похороні. Спочатку родина покійного плянувала похорон на п'ятницю, 18-го березня, але урядові чинники наказали приспішити церемонію, щоб таким чином не допустити до приїзду більшої кількости осіб до Праги з інших міст і з-закордону. Однак, помимо тотальної мовчанки телевізії, радіо і преси, на похорони зібралися тисячі осіб, які мовчазно протестували проти поведінки поліції з дисидентами. Проти безпереривного допиту Яна Паточки чехо-словацькою поліцією запротестувало багато осіб на Заході, між ними голова Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій Джордж Міні, який заявив, що смерть проф. Яна Паточки пов'язати з „злонамiреною варварською бруталністю поліції, яка перебуває під керівництвом домінованого советами уряду". Своє обурення Джордж Міні висловив в телеграмі до родини покійного проф. Я. Паточки.

КУК заповідає покликання Все-канадської Ради Української Культури

Вінніпег (КУК) — Дня 4 березня 1977 відбулося тут засідання Комісії Централі КУК для покликання до життя Все-канадської Ради Української Культури, в якому взяли участь члени комісії: д-р П. Маценко, д-р Б. Балько і проф. Р. Жук, а від Централі КУК д-р С. Радчук, П. Башук і д-р С. Яр. Кальба. На цьому засіданні схвалено рекомендацію, щоби в половині травня 1977 відбути з ініціативи Централі КУК Все-канадську Конференцію для прав Української Культури, після відбуття якої комісія зможе краще уточнити структуру й завдання Все-канадської Ради для Справ Культури.

З нагоди цього засідання, проф. Р. Жук, відомий наш архітект з Монтреалю, на запрошення Централі КУК виголосив доповідь на тему „Проблеми і перспективи української культури в Канаді" при участі біля 60 запрошених учасників.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумнівні перспективи

В кінці цього місяця до Москви поїде американська делегація, очолювана державним секретарем Сайрусом Венсом, яка має за завдання ,,підготовити ґрунт'' для дальших переговорів щодо нового договору між ЗСА і СССР в справі обмеження стратегічної зброї. У склад делегації входитимуть також Пол Варнкі, новий директор Агенції для роззброєння і контролі над зброєю та головний представник ЗСА для переговорів з Москвою щодо атомового роззброєння, генерал Едвард Ровні, який представлятиме Об'єднаних Шефів Штабу, та ряд чільних урядовців Державного департаменту і Департаменту оборони.

Самозрозуміло, що ціле населення ЗСА, як теж і всі миролюбні держави світу бажають, щоб переговори щодо нового договору відносно обмеження атомової зброї увінчалися успіхом. Таке бо безперервне збільшування нуклеарних арсеналів цих двох держав може довести до атомової війни, що мають катастрофічні наслідки для цілого людства. Крім цієї загрози, такі перегони в озброєнні є фактично витратою великих сум грошей, які можна було б краще використати для поліпшення рівня життя населення обох країн.

Проте, перспективи на те, чи пощастить підписати дійсно ефективний договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї, досить сумнівні, коли взяти до уваги історію Совєтського Союзу та теперішню політику і практику Москви. Від самого початку існування СССР аж по сьогодні, економіка цієї комуно-російської імперії — це воєнна економіка, спрямована на підготову до війни і цілком підпорядкована марксистсько-ленінській ідеології, метою якої є завоювання світу. Ще в кінці 1940-их років не тільки західні економісти, але навіть економісти з комуністичних країн вказували на факт, що в Совєтському Союзі військова ділянка має першенство перед усіма іншими. Відомий економіст-комуніст і член уряду Польщі, Оскар Лянге, тоді одверто заявив, що починаючи від 1920-их років, совєтське економічне плянування ,,не служило цілям створення гармонійної соціялістичної економічної системи, а служило і служить політичним і військовим цілям, задля яких пожертвувано всіми іншими аспектами економічного плянування''. Навіть сам Сталін, промовляючи 9-го лютого 1946-го року, відкрито заявив, що головною метою поспішної індустріялізації Совєтського Союзу було якнайшвидше скріпити воєнний потенціял СССР.

Ситуація виглядає так само і сьогодні. Виробництво військового устаткування, зокрема різних родів зброї, має першенство над виробництвом продуктів широкого вжитку і тому мілітарний сектор совєтської економіки може похвалитися значними успіхами, а цивільний сектор тієї економіки опинився далеко позаду країн Заходу. Протягом цілого періоду існування ,,політики детанту'' Москва продовжувала розбудовувати свою військову силу з тією самою наполегливістю і швидкістю, як це робила за часів ,,холодної війни''. Значить, кремлівські верховоди, постійно говорячи про потребу ,,міжнародної розрядки'', використовували і використовують політику детанту для скріплення своєї військової сили і для поширення своїх впливів на всі обшири.

Отже, важко припускати, щоб Совєтський Союз, який протягом цілої своєї історії головну увагу звертав на розбудову своєї військової могутности, тепер погодився на дійсно ефективний договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї.

Ленард Вудкак закликає Ганой до ,,плідних переговорів"

Маніля, Філіппіни. — Ленард Вудкак, президент профспілки Об'єднаних автомобілевих робітників, який очолює делегацію ЗСА до В'єтнаму і Ляосу із завданням одержати всі можливі інформації про пропалих без вісті американських вояків під час в'єтнамської війни, як рівнож розпочати старання встановити ,,нормальні зв'язки'' з тими комуністичними державами, минулого вівтірка попередив Ганой, що в'єтнамський уряд мусить вести ,,плідні переговори'' щодо пропалих американських вояків, замість дотеперішньої ,,пропагандивної риторики'', бо в іншому випадку ціла поїздка американської делегації буде неуспішною.

Омелян Плешкевич

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ

Рідко коли на сторінки української преси попадають статті на господарсько-економічні теми, а в тому і на кооперативні, дарма, що живемо в країні, де саме капітал є тією розгоновою силою, що створює передумови праці, заробітку і добробуту, чи навіть звичайної екзистенції. Між авторами, які інколи пишуть на ці теми, зокрема на теми нашої кооперації, чути голоси, які намагаються інтерпретувати певні явища українського кооперативного руху з позицій неознайомленого спостерігача, думаючи, що у них справді оригінальні думки. Ми респектуємо погляди усіх, що забирають слово у цих справах, зокрема нашого рядового членства, але при умові, що ці думки є належно обосновані, факти перевірені, а цілеспрямування позитивне. Коли ж воно діється навпаки, ми стараємося вияснити справи, ще і ще раз пригадати певні істини, бо мовчки пройти попри оцей, такий важливий відтинок нашого життя — не можна. І завдання оцієї статті ще і ще раз пригадати та ствердити певні істини, що собою уявляє наша кредитова кооперація, яке її місце в американській кооперації, які її досягнення за останнє чвертьріччя та які користі дає вона нашій спільноті.

Перша особливість українського кооперативного руху в тому, що наша кредитова кооперація в Америці це єдина, скажімо коротко, етнічна кооперація. І це дуже важливе, що ніяка подібна до нас іміграційна спільнота не має свого зовсім окремого, виключно для власного громадянства призначеного сектора фінансових послуг. І нам українцям треба було добре і довго працювати, щоби собі на цей особливий привілей заслужити і вибороти собі належне місце рівного між рівними.

А пригадаймо, що американський кооперативний рух лише в кредитовому секторі охоплює 23.000 кооператив з 32 мільйонами членів та більйонами капіталу. Іншими словами кажучи, кожний четвертий громадянин Америки є членом американського кооперативного руху і цей факт повинен знайти своє віддзеркалення в умовості нашого українського громадянина, та наявно переконати його, яку поважну ролю в господарсько-фінансовому секторі цієї країни відограє саме кооперація. Мавши свою внутрішню, на етнічному принципі побудовану автономію, українські кооперативи підлягають тим самим законам що й всі американські, належать до тих самих кооперативних централь, а члени наших кооператив мають ті самі права і обов'язки що й американські. І пригадаймо, що основним завданням кооперації (а в тім і американської) є охоронити своїх членів від визиску, зокрема тоді, коли вони потребують кредиту, як теж дати якнайкращі послуги фінансового, забезпеченевого і т.п. порядку.

Українська кооперація в країнах поселення почала свою діяльність в початках 1950 років. Вона своєю діяльністю охопила ЗСА, Канаду, Південну Америку, Австралію і Англію і має на сьогодні 112 кооператив з 98 тисячами членів та коло 250 мільйонів капіталу.

Беручи під увагу ріст наших кооператив, треба пам'ятати, що початки їх діяльности завдячується жертвенній і безкорисній праці завідуючих органів, як теж великому довір'ю нашої спільноти. Наші кооперативи створили українські кооперативні Крайові Централі, як наприклад Централю Українських Кооператив ЗСА, Кооперативну Раду в Канаді, Кооперативну Раду в Австралії, а 31-го жовтня 1973р., в часі Світового Конгресу Вільних Українців, створено Українську Світову Кооперативну Раду, яка об'єднала всі крайові Централі, а враз з ними усі низові кооперативи.

Завдання української кооперативи в країнах поселення, як подано в резолюціях з 1973р. на Зборах Української Світової Кооперативної Ради, є може і навіть вищі ніж у Рідному Краю. Ми бачимо як велика частина наших громадських плянів заломлюється з браку фондів; ми усвідомлюємо собі, що всенародні фонди можна будувати, зогляду на наші скромні капітали, тільки в скооперований спосіб, що невеличкими і розпорошеними капіталами ми нічого поважного не створимо ні не збудуємо і тут наша кооперація, наш скооперований гріш приходить нам з реальною і певною допомогою. Об'єднуючи українських людей, без уваги на їх політичні, релігійні чи соціяльні або інші різниці, наша українська кредитова кооперація завжди і всюди готова до послуг своїй спільноті.

Реальні досягнення української кооперації віддзеркалюються т.зв. Резервовим Фондом. Цей Резервовий Фонд напр. у випадку наших трьох найбільших кредитівок (Чікаго, Ню Йорк і Детройт) виносить понад 2 мільйони долярів і він є не тільки мірилом правильного і здорового господарювання, але і фінансової сили; в парі з цим його нагромадження зумовлене теж вимогами закону.

А тепер кілька слів про послуги нашій громаді. За 25 літ своєї діяльности українська кооперація дала українським людям багатомільйоновий кредит. Найкращою ілюстрацією

(Закінчення на стор. 3-ій)

Д-р Володимир Косик

ЧИ АНТАНТА ВИЗНАЛА УКРАЇНУ В 1918 РОКУ?

(4)

Здаючи собі справу, що Франція уже визнала Україну, український уряд не спішився приймати умови Табуї, тим більше, що в переговорах в Берестю німці не ставили таких тяжких умов і мало дипломатичних умов українській делегації.

В дійсності визнання України значно посилило тиск російських і польських політичних кіл на уряди Антанти і на їх представників в Росії й Румунії. Але, властиво, не всі знали про визнання і тому під тиском згаданих кіл дехто зачав заперечувати, зокрема щоб заспокоїти росіян. Тиск російських (також і польських) кіл на англійський і французький уряди і їх представників в Петрограді і Яссах посилився ще більше після проголошення самостійности України 22 січня 1918 р.

Новвленс, де Сент-Олер, Бертельо почали уточнювати, що вони прихильники України і її визнання, але не як самостійної держави, бо вона порушувала б єдність Росії, а як члена російської федерації, довкола якого можна б згуртувати здорові сили цілої Росії для війни з німцями і для спротиву большевикам.

В Парижі депутат-соціяліст і колишній міністр Альбер Тома повів сильну атаку проти політики французького уряду. В ноті до Клемансо і в статті ,,Юманіте'' (з 23 січня) А. Тома гостро виступив проти політики підтримування ,,сепаратизму'', вказуючи, що Україна переговорює з ворогами Антанти. Назагал, французька преса поставилася критично до того, що французький уряд підтримує Україну.

Французький уряд залишився практично сам. Уряд ЗСА потвердив письмово (11 січня), що він не визнає жадних урядів на території ,,Росії''. Англійський уряд сильно вагався, хоч від половини січня його представник перебував в Києві.

Після проголошення самостійности України, французькі представники в Петрограді і Яссах мали ще надію, що ситуація в Києві буде змінена в користь Антанти після перевороту, що його плянував шеф масонської льожі ,,Молода Україна'' з метою створити уряд з прихильників Антанти і з ,,фігурантів'', відкликати самостійність і проголосити федерацію з Росією.

Але переворот не вдався, в Києві вибухло повстання большевиків, а члени ,,Молодої України'' (за вийнятком самого великого майстра) в обличчі большевицької небезпеки перейшли повністю на національні позиції, позиції боротьби в обороні самостійности України.

Дня 31 січня 1918 р. ген. Бертельо телеграфує до Парижа, що він не бачить жадної користи для Антанти підтримувати український уряд.

Після підписання Берестейського договору з центральними державами (9 лютого) французька преса і різні військові, політичні й дипломатичні кола підняли великий галас проти України, мовляв, вона ,,зрадила'' Антанту.

Французький уряд опинився в дуже труднім положенні. Підтримувати факт визнання України стало неможливим. Що більше, в наслідок різних контрадикційних тверджень, навіть сам французький уряд добре не знав, чи Франція визнала Україну, чи ні. Тому доручено 20 лютого секретареві політичного відділу міністерства закордонних справ дослідити це питання на підставі даних міністерства.

Секретар виготовив окрему ноту для уряду, подаючи перегляд депеш, які відносилися до цього питання. До якогось виразного заключення він не міг дійти. На його думку справа є дещо ,,сумнівною'', бо хоч визнання дійсно було, його не нотифіковано українському урядові. Очевидно, міністерство не знало, що ген. Табуї нотифікував офіційно свою номінацію у формі визнання, бо тексту нотифікації Табуї з 3 січня в міністерстві не було. Цей текст знаходимо між документами українського уряду і знаємо про нього зі споминів ген. Табуї.

Секретар політичного відділу радив в ноті, що французький уряд може прийняти становище, що визнання України Францією ,,не було ефективним''.

Але шеф політичного відділу прийняв рішення, що можна твердити, що Франція не визнала України, бо не було нотифікації визнання. Щоб заспокоїти своїх союзників, зокрема росіян (білих і червоних) французька дипломатія почала вживати запропоноване шефом політичного відділу твердження.

Треба одначе брати до уваги, що рішення користуватися цим твердженням випливало з чистого опортунізму, щоб спекатися визнання країни, яка ,,зрадила'', а не з фактичного стану визнання.

Приймаючи тезу невизнання, проф. Дж.Решетар твердить: ,,Претендуючи на визнання, українські речники забували, що факт посилання окремого представника до новоствореної держави не конечно містить в собі навіть де факто

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПЕРЕД НАРАДАМИ КВОР

КВОР — це Координаційне Виховно-Освітня Рада в ЗСА.

Статті ред. Коленської та д-ра Дражньовського, які останньо появилися в ,,Свободі'', алярмують нашу суспільність закликом до батьків посилати дітей до українських шкіл, цілоденних парафіяльних, так і до довняючих суботніх, чи вечірніх. Ці алярми є подиктовані затривоженням наших шкільних чинників значним спадом чисельности нашого шкільництва, виказаним статистичними даними Шкільної Ради УККА.

Ці заклики не нові. Вони появилися досі з дещо меншою драматичністю від кількох, а може кільканадцятьох років. Та, на жаль, вони не викликували значнішої реакції ні у батьків, ані у загалу громадських організацій, які наставлені на реалізування своїх питоменних деталізованих завдань: одні, змагаючися з непосильними труднощами, не мають охоти, а деякі і змоги брати на себе ще один тягар, а другі, хоч мають силу й змогу, егоїстично ігнорують виховні проблеми нашої громади, зосереджуючися на своїх найбільш ефективних функціях.

Багато наших організацій і установ у своїй короткозорості не бачать небезпеки зредукування в короткому часі їх поля діяльности до мінімуму наслідком збайдужіння, а навіть відчуження доростаючого покоління від української громади.

В такій ситуації треба не лише бити на сполох і не лише для батьків,але треба організувати акцію і то цілої громади, усіх установ, організацій та товариств, треба пляново і цілеспрямовано організувати загальну акцію усього нашого суспільства не лише для усвідомлення про небезпеку, але теж про можливості, доцільність і корисність акції за збереження української спільноти на терені ЗСА.

Цю акцію мусять зачати всі наші організації разом, скоординовано, призначуючи для неї відповідну кількість своїх людських і матеріяльних засобів, навіть коли б їм прийшлося скоротити, чи зменшити свої дії на іншому полі.

Дія такої скоординованої акції повинна йти у двох напрямках. Передусім — узгіднення і уодностайнення напрямку, в якому мала б йти усіма узгіднена виховна дія для збереження національної тотожности (т. зв. виховний ідеал), а дальше мобілізування до такої акції усіх без виїмку виховних чинників: батьків, церкви, школи, молодечих і жіночих організацій та цілого громадського середовища.

Таку акцію треба організувати пляново і консеквентно. Хто має це робити? Творити ще одну організацію? Ні!

До такої акції треба зактивізувати існуючі вже організації, товариства й установи, які вже мають своє окреслене середовище і традицію, прив'язання своїх членів, досвід у активізації та їх спроможностях, мають засоби порозуміння зі своїм членством та оформлену провідну групу.

Цього роду акція може йти лише на плятформі координації, при збереженні повної суверенности співпрацюючих установ, організацій і товариств, без ніякого підпорядкування координаційному осередкові. Учасники такої координаційної плятформи беруть участь у поодиноких діях осередку лише на основі власного рішення, в міру своїх сил та обставин і очевидно в міру зрозуміння своєї відповідальности перед майбутнім своєї установи чи організації та майбутнім усієї нашої громади.

Прицілом такої акції повинно бути витворення у громаді такої атмосфери, щоб, прямо кажучи, її ігнорування вважалося зломанням громадської солідарности. Така акція повинна бути пропагована усіми і усюди — в усій пресі, на всякого роду зборах, сходинах, на приватних зустрічах, гостинах і т.д. — і то не лише одноразово, але на кожному кроці.

Для здійснювання такої акції координації існує у нашій громаді вже від кільканадцятьох років координаційна виховно-освітня рада ЗСА (КВОР), яка теоретично знайшла загальне признання для своїх завдань, але не може їх реалізувати із-за самолюбного становища відповідних установ, товариств і організацій, які в своїй короткозорості, хоч і бачать небезпеку втрати доросту, здаються на когось іншого, що має більше людей, часу і сили, на УККА, чи на Шкільну Раду, які мали б цю працю виконувати. Вони не хочуть розуміти дійсности, що сила УККА полягає на активности складових його частин — до яких передовсім вони повинні себе зарахувати, а Шкільна Рада не має ніякої юрисдикції ні над жіночими, ні молодечими організаціями, а тимбільше над парафіяльними школами та катехитами. Усі ці чинники можуть координувати свою діяльність лише на основі доброї волі та спільно оформленого виховного ідеалу і лише на плятформі, яку дає КВОРа.

Я.Р.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Андрій Яковлів

ЦЕРКОВНІ СВЯТА В ДАВНЬОМУ ЧИГИРИНІ

[Урвивок зі споминів]

III

Після Зелених Свят не було вже великих свят аж до серпня. Наступало літо, гаряча робоча пора для хлібороба:сінокос, жнива, полоття городів тощо. Люди тяжко працювали, і до того ще наступав піст — Петрівка, що тягся до 29 червня (день св. Петра і Павла), а потім Спасівка з 1 до 15 серпня. До цієї доби наш народ пристосував давні релігійні поганські обряди. Івана Купала день св. Івана Хрестителя (24 липня) та день св.великомученика Пантелеймона, який народ назвав днем ,, Паликопи''. На Івана Купала дівчата плели вінки з квітів і пускали їх на воду, слідкуючи, в котру сторону вони попливуть, туди й дівка заміж вийде. Парубки, що звичайно купались окремо від дівчат, вінки ловили і несли додому, як трофеї. Увечері дівчата й хлопці разом розкладали ,,купальні вогні'' та скакали через них. Купальні свята й гри в давні, поганські часи означали початок літа, повний розквіт природи. День Пантелеймона-Паликопи названо так через те, думаю, що на цей день на Україні припадали найсильніші бурі, зливи з громом, а то й градом, при чому блискавиці часто запалювали копиці сіна, копи збіжжя та хати. Змалку я дуже боявся блискавиці. Як мене не переконували, що коли блискавиця когось вдарить, то той уже не почує грому, я не міг побороти страху, затуляв очі, тікав десь у куток і плакав.

Відучив мене боятися блискавиць дядько Коля Ботвиновський, що був тоді студентом Київського університету. Одного разу, коли я приїхав до Ботвиновських в с.Войтове, увечері почала надходити буря. Майже без перерви блискало. Я сховався в темному кутку. Тоді дядько Коля силою витяг мене на ґанок, що виходив на Тясмин, звідки видно було далеко навкруги, тримав мене міцно на колінах у себе й примушував дивитись на блискавиці. Я плакав, кричав, борюкався, але мусів дивитися, як по чорному небі бігали блискавки й освітлювали все навкруги фосфоричним світлом. Цей спосіб ,,лікування'' допоміг: з того вечора перестав я боятися блискавиць.

Згадуючи про свято Пантелеймона, хочу ще описати випадок, що стався в Чигиринському жіночому манастирі. В тому манастирі була велика, гарна ікона з образом цього святого. Православна церква вважає цього святого за ,,цілителя'', що помагає віруючим людям одужувати від тяжких хвороб, і оцю опінію висловлювала церква в молитвах, складених на честь його (,,Святий великомученику,цілителю Пантелеймоне,моли Бога за нас!'').Тому цей святий був дуже популярний в народі. Манастир замовив його образ іконописцям Атонського монастиря в Греції. Привезли образ і поставили у великій церкві з лівого боку в такому ж високому кіоті, як і той, в якому з правого боку стояв старовинний знайдений у колодязі образ Божої Матері. Образ представляв прекрасного юнака, що держав у лівій руці розкриту коробочку (,,ковчезець'') з ліками, а в правій — маленьку ложечку. Усе вільне поле образу, намальованого на кипарисовій дошці, було заповнене золотим фоном з вирізаними за візантійським звичаєм, орнаментами. Вістка про новий образ популярного святого скоро розійшлася в місті та в повіті і число богомольців значно збільшилось. Але скоро воно дійшло до небувалої кількости, коли сталася така нез'ясована зміна на образі:

Одного ранку монашка, що прибирала в церкві перед службою, підійшовши до образу св. Пантелеймона, помітила, що уста святого повні чогось, ніби то роси чи олії. Перелякана побігла вона звістити про це ігуменю. Ця з старшими монашками вбігла в церкву, побачила те, про що сповістила монашка, впала перед образом навколішки, і всі почали молитися. В цей момент те, що було в устах святого збігло двома краплями вниз, які зробили дві мокрі смуги: одну довшу, другу — коротшу. Згодом ці смуги потемніли, засохли та так і зостались назавжди на образі.

Я особисто бачив цей образ, як тільки його поставили, без цих смуг і потім — із смугами. Випадок цей викликав зворушення серед богомольців, про це сповіщено вище церковне начальство, яке, здається, висилало експертну комісію. Що ця комісія знайшла і який посудок винесла, ніхто не знав точно, але в монастирі та серед віруючих панувало переконання, що сталося ,,чудо''. Як би не дивитись на цей випадок, визнавати його за надприродний, тобто чудесний, чи не визнавати, треба ствердити, що приніс він добро всім: ті, що по щирості вірили в чудо, одержували полегшення свого горя чи хвороби, як нагороду за свою віру.

Через п'ять днів після свята Пантелеймона, 1 серпня, церква святкує мучеників Маккавеїв, по-народному свято Маковія. Певно ця назва пішла від того, що народ пристосував до християнського свята стародавній поганський звичай приносити жертву богам на схилі літа-стиглє вже ,,зеліє земноє'', як то сухі трави й рослини, маківки тощо. А тому, що найважливішим з цього ,,зелія'' на Україні був мак, назва якого трохи нагадувала жидівське ім'я святих Маккавеїв, то народ і назвав це свято ,,Маковієм'' і приносив до церкви святити квіти, в яких на першому місці були сухі, стиглі маківки, потім васильки, жовті гвоздики, чорнобривці та інші пахучі рослини. Посвячені в церкві, вони протягом цілого року прикрашали ікони в хаті та наповнювали її своїм запахом.

За Маковієм, 6 серпня, було свято Преображенія Ісуса Христа, по—народному зване Спасом. На Спаса приносили до церкви святити вже стиглі овочі: груші та яблука, а також мед у щільниках. Отже, за старовинним звичаєм, це було свято жертви першими зрілими овочами. Теж, певно, за старовинним звичаєм лише з цього дня дозволялось їсти овочі. Наш народ тільки дітям дозволяв їсти всякі овочі до Спаса.

За святом Спаса йшло свято Успенія Божої Матері. Цього дня кінчався Спасівський піст, а в Чигирині Успенська церква відбувала своє патрональне свято, що звалося ,,храмом''. Цього ж дня починався великий роковий ярмарок, що тривав 2-3 дні. Весело, людно й шумно було тоді в Чигирині. Малим я любив ходити на ярмарок з татом або мамою. Особливо цікаво було бачити повнісінькі вози всяких овочів: груш, яблук, слив, а також кавунів і динь. На торговиці, де провадився торг кіньми та скотом, продавали й купували селяни, жиди, цигани, стояв такий крик та гомін, що його було чути в нашому дворі, хоч торговиця була далеченько від нас, по той бік Тясмину.

Після ,,Пречистої'' не було свят, зв'язаних з народними звичаями, аж до ,,Другої Пречистої''(Покров Пресв. Богородиці — 21 жовтня). Це свято урочисто відзначалося на Україні певно тому, що Мати Божа вважалася за патрона Війська Запорізького і в Січі Запорізькій була січова церква Покрови. В це свято дівчата ,,на відданні'' молилися: ,,Свята Покрівонько, покрий мою голівоньку! Хоч сим, хоч тим, хоч і ганчіркою, аби не зосталась дівкою''. Доба між святом Покрови та святом Катерини (24 листопада) в побуті нашого хліборобського народу була призначена для ,,сватання''. Жнива, молотьба та праця на огородах скінчилися, парубки й дівчата, що ходили на заробітки, верталися додому. Тоді відбувалися вечірні забави, на яких парубки й дівчата ,,женихалися та умовлялися'', в наслідок чого парубки засилали сватів до батьків своїх вибраних дівчат. Свати урочисто виконували доручену їм місію, йшли чи їхали до батьків, розмовляли, розповідали байку про князя—мисливця, що полював красну куницю-молоду дівицю, та приносили парубкові або позитивну відповідь, абож...гарбуза, що був символом категоричного відмовлення і батьків, і молодої. На свято Катерини вже вияснялося для кого з дівчат будуть справляти після Нового Року весілля, а котра лишиться на цей рік ,,непокритою'',а то й назавжди ,,неодруженою Катериною''. В цей день, як і на Андрія (30 листопада), незасватані дівчата ворожать, різними стародавніми способами стараються довідатися про свою долю в наступному році та про свого ,,суженого'': на вулиці спиняють увечері чоловіків і питають їх ім'я (в цьому випадку звичай дозволяв дівчатам першими звертатись до чоловіків) або підслухують під вікнами, що говорять у хаті, і не дай Боже,

(Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

цього будуть числа чікаґської кредитової кооперативи „Самопоміч" на день замкнення рахунків за 1976р.

І так ми бачимо, що у 1976-му році видано 1021 позичок на суму 9.462.095 дол., а в тому гіпотечних 6.744.688, тобто 71.3 відсотків, і т.зв. консумційних на суму 2.717.408 — тобто 28.7 відсотків. В цьому ж році з різних фінансових операцій (як от нестягання комісового від гіпотечних позик, дуже низького комісового від гіпотечних позик, дуже низького опроцентування (1відсотка), від гіпотечного і консумційного кредиту, звороти життєвого забезпечення вкладів і позичок для 20 родин, відсотки від студентських позик заплачені державою і т.п.) чікаґська кредитівка заощадила своїм членам 255.777 дол. капіталу, який в іншому випадку мусів би був піти з української кишені в чужі руки. Отже, коли за один рік одна наша кредитова кооператива заощадила своїм членам чверть мільйона долярів, то можна тепер уявити собі, які мільйони заощадили своїм членам всі 30 наших кооператив за 25 років.

Пригадаймо врешті, що студенти вищих шкіл користають у наших кредитівках з безпроцентового кредиту аж до закінчення студій; що наші церкви, організації і т.п. користуються дуже низько опроцентованим кредитом, і врешті те, що наша кредитова кооперація за весь час свого існування пожертвувала на різні українські цілі, зокрема на молодіжні організації, мільйонові суми.

Треба підкреслити теж, що 31-го жовтня 1973р., на Зборах Української Світової Кооперативної Ради, українська кооперація перебрала на себе зобов'язання, коштом чверть мільйона капіталу докінчити видання Енциклопедії Українознавства. Також розбудова Українського Православного Центру в Баунд Бруку користується процентово якнайнижчим пів-мільйоновим кредитом кооператив Чікаго і Ню Йорку.

За фінансовою допомогою кредитових кооператив не один з наших лікарів, вет-лікарів, інженерів та інших професіоналістів відкрила свої бюра. Наше купецтво і промисл користають з кредиту, якого не могли б одержати в других фінансових інституціях, поминаючи якнайкращі умовини сплат, як у висоті рат, так у низьких відсотках, що їх вони дістали в наших кредитових кооперативах.

Крім матеріяльно-господарських користей, треба мати на увазі поважне значення, яке має український кооперативний рух в країнах поселення. З усіх етнічних груп тільки єдина Українська Світова Кооперативна Рада є членом Міжнародної Централі Кооператив.

Усі Крайові Централі співпрацюють з кооперативними американськими Централями—це є Стейтовими Лігами, як теж з Головною Централею Кооператив „КЮНОЮ".

— — —

Оця коротка інформативна стаття підсумовує тільки найбільш прикметні риси, що характеризують нашу кредитову кооперацію, яка завдяки нашому збірному зусиллю стала фундаментом нашої (крім зарібкової праці) економіки. Числа і факти говорять самі за себе. Ми стоїмо на порозі другого 25-річчя нашого тут масового поселення. З тривогою дивимось у майбутнє: де наші нові кадри? Чи і в якій мірі молоді приходять на зміну старим, що відходять? Яке буде наше і наших дітей майбутнє? Розглядаючи ці питання з різних аспектів — одну безсумнівну і задовільну відповідь знаходимо: наша ґенерація, поруч цілого ряду загальнокультурних вартостей, створила міцну і надійну передумову для дальшого розвитку американсько—української спільноти, а нею є наш збірний економічний сектор, є нею наша кооперація.

Приготовляється збірник на пошану С. Петлюри

На пропозицію професора д-ра О. Кульчицького Сенат УВУ прийняв рішення приготовити до друку збірник „Постать С. Петлюри в минулому й сьогодні". До збірника ввійдуть доповіді, виголошені на студійно-науковій конференції в Парижі, в травні 1976 р., як також інші наукові й дослідні праці про С. Петлюру. Збірник появиться при допомозі й співпраці Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі.

Виготовленням збірника займеться Редакційна колегія в складі: д-р В. Косик (головний редактор), проф. д-р О. Кульчицький, проф. д-р З. Соколюк, проф. д-р М. Степаненко, проф. П. Шумовський, П. Йосипишин.

Редакційна колегія вже нав'язала контакти з різними авторами. Але, щоб збірник охопив якнайширше постать і діяльність С. Петлюри, Редакційна колеґія звертається отсим до всіх дослідників життя, діяльності й епохи С. Петлюри, як також до осіб, що знали Головного Отамана і запрошує їх до співпраці. Вона прохає їх зголосити й опрацювати наукові статті і спомини та прислати їх найдалі до 1-го травня 1977 року на адресу головного редактора:

W. Kosyk —
186 Bld Saint-Germain —
75006 Paris — France.

Редакційна
Колеґія Збірника

Нове число „Екрану"

Просимо Шановних читачів звернути увагу на останнє число „Екрану", 87-88, що появилося в січні цього року, в якому поміщено таблью Владик нашої церкви, знищених червоною Москвою.

Там прочитаєте голоси преси визначних чужинців про нашого Патріярха Йосифа, про його мужні виступи перед червоною Москвою і у вільному світі в обороні української знищеної Церкви і народу.

Там знайдете ілюстрований монтаж з вшанування чікаґською громадою заслуженого письменника проф. Р. Завадовича і багато інших, ілюстрованих сотнею світлин матеріялів з життя української спільноти у вільному світі та в поневоленій Україні.

„Екран" — це дуже доміжна пропаґандивна, в першу чергу література для всіх нас старших, а зокрема для дітей і середньошкільної та університетської молоді, що інформує американський і чужинецький світ про боротьбу українського народу за свої права жити незалежним життям у колі вільних народів світу.

Тому нехай у кожній українській родині, „Екран" буде не рідким, але постійним бажаним гостем. Замовляйте журнал, його оказові числа. Пишіть на адресу: „Екран", 2222 В. Еріє Ст. Чікаґо, Ілл. 60612.

ЩОБ НЕ БУЛО КРИВДИ..

У повідомленні про Шевченківське Свято в Джерзі Ситі, надрукованому в „Свободі" з 15-го березня, через недогляд пропущено, що між юними декляматорами був Степан Сірий, який продеклямував Шевченків „Чигирин".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 17

Г. Черінь-Паньків,	$45.00
Д. Басько, Понтіяк	25.00
М. Петришак, Міннеаполіс	20.00
М. Поронюк, Торонто	20.00
О. Розмай, Детройт	20.00
Д-р М. Малиновський Аштабула	15.00
В. Натина, Річмонд Гілл	14.90
Р. Височанський, Колтс Нек	10.00
С. Ґоц, Чікаго	10.00
Е. Копач, Гетборо	10.00
С. Кучкуда, Маямі	10.00
Д-р С. Тимків, Салісбури	10.00
Т. Турчиняк, Бредфорд	10.00
А. Филипович, Міннеаполіс	10.00
І. Василиця, Судбури	7.00
П. Ваце, Макоті	5.40
З. Кецала, Чікаго	5.20
К. Баюс, Судбури	5.00
В. Будковський, Монтреаль	5.00
Н. Гаврилюк, Крім Рідж	5.00
В. Гнатів, Філядельфія	5.00
С. Гусар, Торонто	5.00
І. Дворак, Віндсор	5.00
В. Дембич, Вінніпеґ	5.00
Н. Демчер, Паттсвілл	5.00
М. Децький, Джексон Гайтс	5.00
М. Дорожовський Монтреаль	5.00
В. Кацапир, Бетлеґем	5.00
М. Клус, Філядельфія	5.00
Р. Копійчук, Кліфтон	5.00
о. Б. Лозинський, Калґари	5.00
Т. Мандрика, Скарборо	5.00
А. Марчук, Флашінґ	5.00
І. Настюк, Юніон	5.00
І. Петрів, В. Белмор	5.00
В. Сілецький, Лорейн	5.00
В. Смолінський, Боффало	5.00
М. Тимець, Овк Ловн	5.00
Т. Шестак, Піттсбурґ	5.00
М. Шнурівський, Ля Саль	5.00
А. Юринях, Міннеаполіс	5.00
І. Головач, Торнгілл	4.00
І. Ґерчук, Торонто	3.90
О. Коропецька, Балтимор	3.20
М. Бровчук, Тандер Бей	3.00
В. Валько, Піттсбурґ	3.00
І. Іщенко, Вашінґтон	3.00
О. Левицький, Вудгейвен	3.00
А. Ликтей, Асторія	3.00
С. Матичин, Детройт	3.00
В. Мельничин, Френкфорт	3.00
І. Пігуляк, Сиракюз	3.00
М. Ціко, Линкольн Парк	3.00
В. Яблінчук, Воррен	3.00
Я. Яблонський, Ст. Джулієн	3.00
М. Чучман, Торонто	2.90
С. Карваш, Елизабет	2.55
М. Кузьма, Сиракюз	2.50
П. Цюпка, Коговз	2.50
Н. Білок, Рочестер	2.20
А. Дяк, Елизабет	2.20
К. Пришляк, Ст. Кетринс	2.20
Е. Шафран Форест Гіллс	2.20
А. Блонарович, Бутвин	2.00
П. Василів, Чікаго	2.00
С. Грубий, Ст. Леонард	2.00
А. Дутковський, Стемфорд	2.00
В. Іванишин, Елизабет	2.00
М. Кавка, Парма	2.00
Г. Когут, Н. Голливуд	2.00
Т. Лукач, Лос Ґейтос	2.00
М. Марунчак, Монтреаль	2.00
М. Мельник, Амстердам	2.00
М. Михайлів, Честер	2.00
М. Паньків, Ню Йорк	2.00
В. Пивоварчук, Монтреаль	2.00
В. Романцьо, Вудгейвен	2.00
М. Свербінський, Бентон Гарбор	2.00
М. Тицький, Ірвінґтон	2.00
О. Филипович, Лондон	2.00
М. Хитра, Елизабет	2.00
Г. Хрущ, Тандер Бей	2.00
Л. Штендера, Оттава	2.00
А. Ярко, Гакертавн	2.00
П. Нагай, Вест Айсліп	1.50
В. Болонний, Стредфорд	1.00
М. Борис, Тандер Бей	1,00
М. Борискевич, Лейк Оріон	1,00
П. Гайда, Детройт	1.00
В. Голуб, Міллвіл	1.00
о. Ю. Голей, Александрія	1.00
А. Дольницький, Монтреаль	1.00
Я. Жеребецька, Саскатун	1.00
С. Коваль, Ґарфільд	1.00
О. Король, Монтреаль	1.00
В. Манько, Нюарк	1.00
І. Мухин, Сутленд	1:00
В. Тустанівський, Детройт	1.00
Є. Явтушенко, Гартфорд	1.00
П. Хомицький, Чікаго	1.00

ЛИСТА, Ч. 18

М. і О. Мельникович, Лонг Айленд Сіті	$25.00
М. Касандра, Ляшін	20.00
Українська Опера, Местік	20.00
О. Муць, Гантінґтон Парк	15.00
Л. Воронкевич, Ст. Пітерсбурґ	10.00
Н. Перекрест, Міддлбурґ	10.00
Н. Прокопенко Джерзі Сіті	10.00
Е. Титла, Гесбрук, Гайтс	10.00
С. Брендзей, Філядельфія	5.30
В. Базілов, Оттава	5.00
І. Бойко, Палатайн	5.00
Д-р О. Голіян Елмвуд Парк	5.00
М. Грабовський, Торонто	5.00
В. Лесик, Честер	5.00
Д. Лозинський, Стовн Мавнтен	5.00
М. Мисюк, Линбрук	5.00
Д-р Т. Мучій, Вінніпеґ	5.00
І. Олійник, Бет	5.00
Б. П. Процко, Віллянова	5.00
М. Чубка, Гемтремк	5.00
І. Данківський, Філядельфія	4.50
І. Степовий, Торонто	4.40
Л. Стеткевич, Лексингтон	4.20
М. Протас, Кортленд	4.00
І. Зітинська, Віндсор	3.00
Е. Зубальський, Гемтремк	2.50
О. Вомпель, Філядельфія	2.30
К. Денисенко, Вашінґтон	2.30
Р. Брикович, Монтреаль	2.20
В. Данець, Нюарк	2.20
А. Данківська, Філядельфія	2.20
О. Литвин, Керґонксон	2.20
О. Макар, Стерлінґ Гайтс	2.20
Д. Бунт, Сан Хуан	2.00
П. Гарайда, Ню Йорк	2,00
І. Ґаджун, Блейрстон	2.00
М. Думка, Ню Йорк	2.00
М. Жеребецький, Саскатун	2.00
М. Ковальчук, Честер	2,00
І. Кривоніс, Норвіч	2.00
В. Лаврів, Парма	2.00
С. Стефанюк, Детройт	2.00
Т. Тилявський, Рочестер	2.00
К. Хомяк, Детройт	2.00
Д. Цап, Бріджпорт	2.00
П. Цибуляк, Ст. Кетринс	2.00
Я. Ґоїв, Гемтремк	1.20
І. Павлічко, Рочестер	1.00
О. Чато, Овкленд Сіті	1.00

Окружні Комітети УНС...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

венційні делегати і урядовці Відділів: 72 (Тітусвил, Па.), 74 (Ню Кесел, Па.), 119 і 218 (Кемпбел), 386 (Шарон, Па.) і 140, 230, 274 і 348 (Янгставн, Огайо). Програма включає звітування Управи Округи, дискусію, вибір нової Управи Окружного Комітету, обміркування плянів праці і доповідь головного організатора Степана Гавриша та обласного організатора Богдана Дейчаківського.

БОСТОН, МАСС. — В неділю, 27-го березня ц. р., о год. 3-ій по полудні в залі української католицької церкви при 148 Форест Гілл вулиці відбудуться тут Загальні Річні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн, у яких візьмуть участь члени Управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, урядовці і заінтересовані члени з Відділів: 178 (Манчестер), 181 (Топшам, Мейн), 224 (Сейлем) і 238, 307, 374 (Бостон). Програма включає звіти Управи, вибір нових керівних органів та інформаційну доповідь заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса. У зборах візьме участь також д-р Анна Чопик, головна радна УНС.

ПІТТСБУРҐ, ПА. — Річні Загальні Збори Округи Західньої Пенсильвенії відбудуться тут в неділю, 27-го березня ц. р., о год. 3-ій по полудні в залі Українського Дому при 838 Бродгед Ровд в Аліквіппа, Па., і у них візьмуть участь урядовці, конвенційні делегати та члени Відділів: 24, 41, 53, 56, 63, 91, 96, 109, 113, 120, 126, 132, 161, 264, 276, 296, 338 і 481. Крім звичайного порядку нарад, приявні матимуть змогу вислухати інформаційної доповіді головного організатора Степана Гавриша. У Зборах візьме також участь головний радний Андрій Джула.

Січневі Роковини в Геммонді

Геммондська українська громада і її околиці на чолі зі своїм Відд. УККА від десятьох років виступає на англомовній трибуні зі своєю програмою, а головно Січневих Роковин, як і з Проклямацією Українського Державного Дня, що її підписує мейор міста з вивішенням українського прапору на міській ратуші, англомовними рефератами, Академією і концертом, про що звітує англомовна преса і радіо.

Так і цього року, наша громада в неділю, 6-го лютого ц. р. відсвяткувала академію - концертом 59-ті роковини проголошення Самостійности і 60-ті Роковини Соборности України.

Програму і свято вступним словом відкрив М. Білецький, проводячи й дальше програмою. Опісля місцеві сумівці ім. Крут Чікаґо - Південь, М. Юско і С. Пилипчак внесли українські та англійські прапори. Відтак відіграно український та американський гимни зі співом публіки.

Молитву в наміренню українського народу, відмовив о. крилошанин В. Возняк. Святочну доповідь виголосив запрошений гість М.О Одрехівський.

Відтак деклямавула юна сумівка ім. Крут — Л. Ванджула, а опісля на тлі хору відчитала Проклямацію Українського Дня, підписану посадником Геммонду — юн. СУМА М. Юско.

Концертову частину заповнив, запрошений жіночий хор „Чайка" з Чікаґо-Південь під дириґентурою п-і М. Ґалан, який при фортепіяновому акомпаньяменті Д. Папчинського виконав три пісні.

Всі сценічні виступи публіка винагороджувала рясними оплесками.

Програма свята відбулася у церковній залі української католицької церкви св. Йосафата в Монстері, Індц, яку закрив голова Від. УККА С. Пилипчак, закликаючи — ставати в ряди УККА. Опісля він запросив учасників імпрези на чайне прийняття, яке приготовили місцеві членкині ОЖ ОЧСУ.

Микола Возняк

ЦЕРКОВНІ СВЯТА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

почують слова: „та сиди!" або „сядь!", що у пристосуванні до дівки означало б, що „сидітиме дівкою" ще рік; виливають розтоплений віск у воду й роздивляються потім та міркують, що їм „вилилось" і т.д. А в день св. Андрія незасватані дівчата—катеринки чіпляють парубкам, що не посилали сватів, колодки до ніг (за колодку правила стрічка, прив'язана до руки парубка). Цього ж дня ще переводився обряд-гра, що звався „Калитою". „Калита" — це круглий пшеничний корж з діркою посередині. Його чіпляли в хаті на мотузку до сволоку. Хтось із парубків сідав на палицю верхи, як на коня, „їхав" так по хаті і старався, наблизившись до „Калити", вхопити її зубами. Але „Калиту" бороняв другий парубок з мокрим квачем у руках, загрожуючи першому обмазати лице, як він торкнеться „Калити". Наші етнографи пояснюють цю гру так, що корж означає сонце, парубок, що хоче вкусити „Калиту", це ворожа сонцю сила-зима, а парубок, що боронить мокрим квачем „Калиту" — тепло, що бореться з морозом, розтоплюючи лід.

Свято св. Миколая на Україні не має тих обрядів, що на Заході, можливо тому, що на Україні св. Миколая вважають за патрона моряків, а також хворих, але не за патрона дітей. У нас свято Миколая народ зв'язує з початком великих морозів, що сковують ріки льодовими „мостами". Відповідно до цього народ склав приповідку про трьох святих, що мають свої свята в черзі: св. Варвара (4 грудня), св. Сава (5 грудня) та св. Миколa (6 грудня): Варвара мости мостить, Сава — гвоздї гострить, а Микола — забива.

Останнє в році велике свято — це Різдво Христове — 25 грудня, яке починають святкувати з вечора 24-го. Цей вечір зветься Святим Вечором або Кутею, бо тоді варять традиційні страви: кутю та узвар. З святом Різдва Христового наш народ зв'язав прадавні свята й обряди, що з одного боку були зв'язані з закінченням праці на полі та з подякою богам за врожай, за здобич полювання і т.п., а з другого — нагадували про поворот сонця й давали надію на кінець зими. Відповідно до цього народ приносив жертви збіжжям та звіриною і просив щастя на нову весну й літо. Рештки цих обрядів можна запримітити в таких сучасних обрядах на Святий Вечір. Готуючи страви на святу вечерю, господиня дому обов'язково варить кутю — одварює зерна пшениці, поливає їх розведеним на воді медом, іноді додає ще до кутю й маку або поливає кутю маковим молоком; потім варить сухі овочі: яблука, груші, сливи, вишні. Цей компот з овочів зветься узваром.

Стіл, на якому мають споживати вечерю, застеляється чистою скатертю, під якою розстеляється трохи свіжого сіна, а на покуті ставлять сніп невимолоченого збіжжя-пшениці чи жита, під ним на сіні ставлять в горщку узвар, а мисці —кутю. Потім на столі ставлять всі інші пісні страви, бо Пилипівський піст перед Різдвом кінчається тільки на перший день цього свята: перш всього рибні страви-юшку з в'юнів, варену, печену рибу, різними способами приправлену, пиріжки з капустою, гречаною кашею, з грибами, рибою, а також і всякі інші страви. Кутю й узвар їдять на самому кінці вечері.

Існує також звичай посилати дещо з вечері до родичів, що живуть в тому ж місті чи селі, а іноді й до тих, що живуть десь близько в сусідньому селі, та одержувати від них взаємно вечерю. Нарешті, Святий Різдвяний Вечір супроводиться співами Колядок, в яких сюжети християнської доби перемішані з сюжетами української мітології з поганської доби. Пам'ятаю, що баба Ющиха, наша давня знайома, приходячи до нас на Різдво, на наше прохання співала старечим голосом такі чудові колядки, яких я ніде потім не чув. На жаль моя пам'ять не зберегла тепер навіть уривків з тих колядок.

Святом Різдва Христового закінчується на Україні цикл свят з їх обрядами та церемоніями.

ЧИ АНТАНТА ВИЗНАЛА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

визнання" („Українська революція", по-англійськи стор.100).

Це твердження не відповідає ані фактичному станові визнання України, ані реальности міжнародних відносин.

Підручник міжнародного права П. Ритера каже, що немає жадної процедури, яка зобов'язувала б одну державу визнати іншу державу. Тому визнання де факто не підлягає жадній формі, воно може випливати із звичайної дипломатичної переписки, з декларації, з договору, та навіть може бути імпліситним, неясно вираженим. П. Ритер каже: „Конечним є лише єдиний елемент: щоб вчинки (діяння), з яких виплинає визнання, виражали хотіння визнати" („Міжнародні інституції", по-французьки, стор. 124).

У випадку України визнання випливало не лише з вчинків, які виражали хотіння визнати, але і з формальних документів та рішення французького уряду.

Отже, ніхто не може заперечити, що французький уряд мав хотіння визнати Україну та що офіційно визнав її і українській уряд. Це вистачає, щоб уважати визнання дійсним.

Зрештою, Табуї, який теж мав хотіння і повновласть визнати, в імені Франції, нотифікував своє призначення офіційним представником Франції у формі визнання і навіть у своєму деннику записав: „Франція перша визнала Україну".

Пізніші торги довкола цієї справи належать до сфери політичних комбінацій військових чинників на місці, які здаючи собі справу до якої міри український уряд залежало на визнанні, хотіли вторгувати від них якнайбільше, приваблюючи їх новим, формальним врученням визнання.

Після підписання договору в Берестї Франція нотифікувала Україні, що вона не визнає цього договору, але не відкликала визнання. Вона теж формально не зірвала дипломатичних зв'язків з Україною. Лише прихід большевиків до Києва примусив Табуї і його місію покинути Україну.

Але навіть відкликання визнання і зірвання зв'язків не заперечують самого факту попереднього визнання. У випадку України, відкликання визнання могло статися в наслідок відповідної нотифікації, або через визнання другого уряду. А в цей час Франція не визнала ані уряду Леніна, ані харківського уряду. Зрештою, згідно з звичаями міжнародного права, відкликання застосовується лише у випадку визнання де юре (Л.Оппенгайм).

Теж і пізніше коньюнктурне і опортуністичне заперечення не відкликує визнання. В дійсності французький уряд не видав жадного документу, яким відкликав би визнання.

Дещо іншою є справа визнання України Англією. Піктон Бадж прибув до Києва 16-17 січня 1918р., тобто в час, коли англійський уряд уже вагався відносно політики щодо України. Одначе, також англійський уряд мав хотіння визнати український уряд. Лист, який Піктон Бадж вручив українському урядові в імені свого уряду, ангажував Англію в тому сенсі. Тому можна твердити, що також і Англія визнала де факто Україну, хоча може менше офіційно, як Франція.

Питання визнання України в січні 1918р. має для української справи велике історичне і політичне значення. Якраз тому противники української державности з приємністю це визнання заперечують. Але їхні аргументи дуже слабі, а то й ніякі.

Тому було б дивно, якщо дехто з українців, замість говорити про визнання, що потверджене документами, волів би схилятися до тези невизнання, що її підтримують з політичних мотивів неприхильні до української справи автори чи чинники.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

СПОРТ

ЕЛИЗАБЕТ ДЖЕРМЕНС ПЕРШУНОМ ФУТБОЛЬНОГО СІМКОВОГО ТУРНІРУ В ПЕТЕРЗОНІ

„Чорноморська Січ" — Словак Юнайтед С.К. 2:2
„Чорноморська Січ" — Елизабет Джермене С.К. 1:1

Петерзон, 17 грудня. — Останній вечір сімкового турніру в Арморі Петерзону приніс глядачам і дружинам-учасникам, багато несподіванок. Надзвичайно емоційно пройшла зустріч „Ювентус" — Македонські С.К., в часі якої не тільки виблискували в руках суддів червоні картки перед обличчям розгорячкованих змагунів, але до акції вкли чилася поліція, якій прийшлося втихомирювати роз бурханих симпатиків македонського клюбу, з рук яких летіли десятки крісел з трибун поверху на площу змагань Арморі.

Гірких несподіванок зазнали симпатики польського клюбу „Вісла" і італійського „Вагнаресе", будучи в групі фаворитів, зазнали прикрих поразок із значно слабшими суперниками.

„Ч.С." розпочала програму вечора змаганнями зі сильним клюбом „Словак Юнайтед", в яких вела 1:0, що його здобув Вернер, але словаки зуміли вирівняти 1:1 і вршті вийти вперед 2:1. Вирівнання 2:2 „Січовики" здобули в останній хвилині зустрічі з гарного стрілу Диркіна. Згідно з правильником турніру, судді зарядили догривку, в якій дальше переможця мали вирішити: перший голь, або перше право на корнеровий коп. Щасливішими в цій грі виявилися українські футболісти, що власне і осягнули перемогу здобутим правом на наріжний коп.

У других змаганнях, що були — чвертьфінальними з клюбом Елизабет Джерменс гра була рівнорядною. Напочатку німці здобули ведення 1:0, одначе в другій половині українські футболісти вирівняли 1:1, з ефектовного стрілу Вернера. І знову суддям довелося зарядити догривку. Цим разом щасливішими були німці, які вийшли переможцями, завдяки здобутому праву на наріжний коп. Після цього цей німецький клюб в півфіналі переміг Берген Кікерс 2:1 і у фіналі С.К. „Печінча" 2:0 і таким чином став першуном цьогорічного турніру.

Як ми вже згадували раніше в цьому турнірі брав участь теж Український Спортовий Клюб Ню Йорк, що цього вечора відпав в 1/8 фіналу, зазнавши поразки 0:1 з клюбом Джермен-Гангерінсе С.К., Ню Йорк.

Склад „Ч. Січі" в грах цього вечора був: Шуц, Нагорняк, Ю. Бакун, Диркін, Д. Бакун, Місій, Вернер, Брозина, Гродецький. Провідник Б. Васняк, тренер Є. Чижович.

ВІДБИВАНКА

„Чорноморська Січ" — Лівінгстон В.К. „А" 2:3

Савт Орандж, 15-го грудня. — Вдруге в цьому сезоні в першенствах Жіночої Відбиванкової Ліги Ню Джерзі, „Ч. Січ" зазнала поразки в 5-сетових змаганнях. У звітовій зустрічі українки легко виграли сет 15:6, але вже в двох чергових втратили ініціятиву і у висліді програли — 12:15 і 8:15. В 4-му сеті наші юнаки виграли 15:10 і цим самим вирівняли гру 2:2. В п'ятому і рішальному про перемогу— сеті „Ч. Січ" вела 5:2, 7:4, одначе в кінцевій стадії більш досвідчені суперниці вирвали перемогу 15:9. Склад „Ч. Січі": Д. Твардовська, Л. Тицька, Л. Бойко, Г. Терлецька, М. Ільницька, М. Юрах, М. Турянська, О. Явна. Провідник А. Лапичак суддював, дружиною проводила п-і Л. Лапичак.

ГАКІВКА

„Ч.С." — Ігелс", Юньйон 4:10 (1:1, 2:5, 1:4)

Проходять дальші першенства Гаківкової Ліги Юньйон Кавнті. Значно відмолоджена дружина „Ч.С." під проводом тренера Анатолія Поповича, продовжує свої лігові виступи на льодових аренах Айронбавнд в Нюарку і Ворінанко в Елизабеті.

Дня 14-го грудня „Ч. Січ" відбула свої календарні змагання з гаківковим клюбом „Ігелс" з м. Юньйон, у яких зазнала поразки 4:10.

Не зважаючи на поразки наші молоді гаківкарі роблять в цьому спорті значні поступи та набирають дуже їм потрібної рутини. Майже усі клюби, суперники „Ч. Січі" існують при американських організаціях, що мають безмежний доступ до льодових арен і цим самим мають можливість кількакратно в тижні на них тренувати. Дружина „Ч. Січі", завдяки великим зусиллям Управи і деяким впливовим особам в Нюарку дістала льодову арену Айронбавнд для тренінгів, тільки одноразово в тижні в неділі пізно вечорами. Цей важливий чинник має найбільший вплив на гру і висліди нашої дружини в лігових першенствах.

У звітовій грі голі для „Ч. Січі" здобули: Губнер 2, Вовк і Куровицький.

БРИДЖ

Дня 17-го грудня відбулася чергова сесія першенств бриджової ланки УСВТ „Ч. Січ", якими проводить інж. А. Лапичак. В цій 4-ій сесії „Дуплікейт Бриджа" змагалося 18 учасників. Перші три місця зайняли такі пари: 1-ше проф. Є. Федоренко і інж. А. Лапичак, 2-ге інж. Б. Федасюк і п-і Р. Федасюк і 3-тє — О. Дуткевич та інж. Я. Букачевський. Бриджовий сезон продовжується кожної п'ятниці вечорами в Домі УСВТ „Ч. Січ".

(О.Т.)

Листа третя
Здеклярованих і зложених грошей на купно спортової площі УСО „Тризуб"

По 1,000 дол.: Рогач Артур, інж. Кульчицький Богдан.

По 500 дол.: д-р Войтович Микола, Коженьовський Мáрян, Тхорик Павло.

По 250 дол.: Попик Михайло, Рак Теодор, Тарнавський Петро, Кічура Михайло, Данківський Іван, мгр Яців Володимир, д-р Заїка Ляриса, д-р Диміцький Михайло, Клим Панюш, Робітничий Союз, Робітничий Союз Округа, Кнігницький Володимир, мгр Утриско Мирон, Сверида Петро, Галько Іван, Сесак Йосиф, Долинський Григорій, Капій Мáріян, Церковна Крамниця Віз. Обряду, інж. Гевко Роман.

По 100 дол.: Федорович Антін, Спортове Т-во „Чорноморська Січ.

Четверта листа
Здеклярованих і зложених грошей на купно спортової площі УСО „Тризуб"

По 1,000 дол.: Біляїв-Кривуша (будівельна фірма).

По 500 дол.: „Провидіння" (Централя), Чорій Михайло, Н.Н.

По 250 дол.: Кредитова Кооператива „Самопоміч", Микола Маслій, Богдан Анюк, Ігор Чижович, Григорій Колибабюк, інж. Александер Татарський, мгр Ігор Шуст, Володимир Задорожний, інж. Лев Яцкевич, Василь Словатинський, Василь Рибчук, інж. Петро Кондрат, Ірина і Ярослав Добровольські, Теодозій Гриців, Йосиф Дячок, Володимир Зуляк, інж. Борис Павлюк, Ярослав Цісик, Роман Савчак.

По 200 дол.: М.С.

По 100 дол.: Богдан Турченюк, Тарас Сачко, Микола Бохна.

По 50 дол.: Іван Савчук, Михайло Сохецький.

Разом здекляровано і вже частинно вплачено готівкою суму 46,100 дол.

Комітет закупівлі спортової площі УСО „Тризуб" пригадує, що здекляровані гроші можна вплачувати готівкою чи ратами в Українській Щадниці на конті 55-45, в касира Я. Кухтина в крамниці, Космос і в домі „Тризуба".

Щоби купно 15-акрової української посілости стало дійсністю, ми повинні осягнути ще суму 54,000 дол. Комітет купна площі звертається до громадянства, складати пожертви, купувати бонди, щоби кожний став власником тієї української посілости, бо тільки власними спільними зусиллями осягнемо намічену ціль.

Р.С.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
25-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.

МАЯМІ, Фло. Річні збори Т-ва ім. М. Лисенка 368 Відд. о год. 6:30 веч. в Укр. Гор. Клюбі при 3595 Нову Вест 35 вул. В програмі нарад: звіти за минулий рік, вибір нової Управи на 1977 р., обговорення програми діяльности та фінансових справ на будуче. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 7722, „Зміна варти"

Певно, що так!
Дуже добре, Тарзане!

Чи вже час на зміну варти?